

Repertoriumnummer 2019/731
Datum van uitspraak 7 juni 2019
Roinummer 18/165/A
Materie : Maatschappelijke dienstverlening
Type vonnis: Eindvonnis

Uitgifte

<i>Uitgereikt aan</i>	<i>Uitgereikt aan</i>
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

Arbeidsrechtbank Gent afdeling Ieper

Vonnis

Kamer I 3

2. STANDPUNT PARTIJEN

2.1. Standpunt eisende partij

Eisende partij werd het equivalent leefloon geweigerd omdat zij geen geldige verblijfsdocumenten zou hebben.

Zij vormt evenwel een gezin met een kind dat de Belgische nationaliteit heeft, zodat eisende partij niet akkoord kan gaan met de beslissing van verwerende partij.

2.2. Standpunt verwerende partij

1.

Eisende partij heeft op 12 augustus 2009 een asielaanvraag ingediend en na een negatieve beslissing werd andermaal een asielaanvraag ingediend op 15 mei 2013.

DVV besliste tot 'weigering van inoverwegingneming van een asielaanvraag' en leverde een bijlage 13quater af.

Eisende partij kreeg op 22 januari 2016 het bevel om het grondgebied te verlaten, dit met vasthouding met het oog op verwijdering en inreisverbod voor een periode van 3 jaar.

Tegen dit inreisverbod werd geen beroep aangetekend, zodat deze beslissing definitief is. Zij heeft evenmin stappen gezet om dit verbod op te heffen of in te trekken.

Eisende partij is moeder van 5 kinderen en de vader van deze kinderen heeft twee identieke asielaanvragen ingediend welke eveneens werden afgewezen.

Op 6 mei 2017 is eisende partij bevallen van een zesde kindje dat erkend werd door dhr. [REDACTED] een genaturaliseerde Belg, waardoor ook het kind de Belgische nationaliteit heeft bekommen.

Eisende partij heeft vervolgens een aanvraag tot gezinshereniging met een Belgisch minderjarig kind ingediend, maar deze aanvraag werd niet in overweging genomen omwille van het inreisverbod.

Tot 1 mei 2018 woonde eisende partij te Ledegem en werd het equivalent leefloon aldaar stopgezet omwille van de weigering van de aanvraag inzake gezinshereniging.

Op 1 mei is zij in Roesbrugge gaan wonen, maar werd de toekenning van het equivalent leefloon geweigerd op grond van het definitief, wettig en geldend inreisverbod van 3 jaar en het feit dat zij derhalve niet beschikt over een geldige verblijfskaart.

2.

Het feit dat het jongste kind van eisende partij werd erkend door een genaturaliseerde Belg en zij zich beroept op gezinshereniging, doet geen afbreuk van het feit dat zij geen recht op equivalent leefloon heeft.

Eisende partij wordt nog steeds geconfronteerd met een inreisverbod en beschikt derhalve niet over een wettig verblijfsdocument.

3. BEOORDELING

1.

Eisende partij heeft met verzoekschrift, aangetekend verstuurd op 17 september 2018, beroep aangetekend tegen de beslissing van het BCSD van verwerende partij van 21 juni 2018, betekend per aangetekende brief van 25 juni 2018.

Het beroep werd ingesteld binnen de drie maanden na de aanzegging en is derhalve tijdig.

Het beroep is dan ook ontvankelijk.

2.

Het “statuut” van eisende partij is genoegzaam bekend en wordt eigenlijk door de partijen niet betwist.

Eisende partij verblijft in feite illegaal in het land, aangezien haar asielaanvragen van 12 augustus 2009 en van 15 mei 2013 blijkaar (stukken liggen niet voor, maar het wordt door eisende partij niet betwist) werden afgewezen en zij inmiddels op 22 januari 2016 het bevel kreeg om het grondgebied te verlaten. Dit werd gekoppeld aan een inreisverbod voor een periode van 3 jaar.

Hiertegen blijkt geen beroep te zijn aangetekend.

Aangezien eisende partij op 6 mei 2017 beviel van een zoontje dat erkend werd door een tot Belg genaturaliseerde vader, diende zij een aanvraag tot gezinshereniging in.

Ook dit werd afgewezen, op grond van het inreisverbod van 3 jaar¹.

Volgens vaste rechtspraak van de RvV en de RvS zijn beslissingen om een aanvraag gezinshereniging ‘niet in overweging te nemen’ of ‘niet in aanmerking te nemen’, weliswaar onwettig, maar dit maakt *in casu* uiteraard niet het voorwerp van de betwisting uit.

Eisende partij verblijft actueel illegaal in het land. Er is geen enkele procedure (nog) lopende en alle procedures welke eisende partij tot op heden heeft opgestart zijn, voor haar op een negatieve beslissing uitgelopen.

Dat zij moeder is van een Belgisch kind, wijzigt dit geenszins. Dit geeft eisende partij immers geen automatisch verblijfsrecht en al evenmin een automatisch recht op equivalent leefloon.

Eisende partij zal andere stappen moeten ondernemen tegenover andere instanties, wil zij haar rechten op verblijf (en daaruit voortvloeiend haar recht op steun) gehonoreerd zien.

In de huidige stand van zaken kan evenwel niet anders worden geoordeeld dan dat de vordering van eisende partij als ongegrond moet afgewezen worden.

¹ Strikt genomen is deze periode van 3 jaar nog niet verlopen, aangezien het Hof van Justitie in haar arrest C-225/16 Ouhrami van 26 juli 2017 besliste dat het inreisverbod pas ingaat op het moment dat de betrokkene effectief het grondgebied verlaten heeft. Maar uiteraard dient de rechtbank te oordelen over het recht op equivalent leefloon op het ogenblik van de aanvraag, zijnde (vermoedelijk) in de loop van de maand mei 2018, aangezien eisende partij zich op 4 mei 2018 in Roesbrugge-Haringe is komen vestigen.

**OM DEZE REDENEN,
De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, kamer I3,**

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend.

De rechtspleging verliep in het Nederlands overeenkomstig artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Gelet op het schriftelijk advies van mevrouw Gerda Verhamme, Eerste Substituut-Arbeidsauditeur.

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt de beslissing van het BCSD van verwerende partij van 21 juni 2018, genomen ten aanzien van eisende partij.

Veroordeelt verwerende partij tot de kosten van het geding overeenkomstig artikel 1017 tweede lid gerechtelijk wetboek, aan de zijde van eisende partij te begroten op het bedrag van 131,18 € rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van verwerende partij op de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, begroot op 20,00 €.

Dit vonnis werd gewezen door:

Marc COMPERNOLLE, rechter in de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, voorzitter van kamer I3,

Steven LANDRIES, rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider,

Marc NAERT, rechter in sociale zaken, werkgever,

met bijstand van Piet DUTHOO, griffier,

Piet DUTHOO

Steven LANDRIES

Marc NAERT

Marc COMPERNOLLE

en uitgesproken op 7 juni 2019 in openbare terechtzitting van de kamer I3 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Ieper, door Marc Compernelle, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door Piet Duthoo, griffier.

Eensluitend afschrift. Vrijgesteld van griffierecht. (E.L. 911/1.021/44)

Piet DUTHOO
De Griffier,
Piet DUTHOO

Marc COMPERNOLLE

611.702 G.W.
aan partijen 00
74 JUNI 2019

